

ДЕСЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕДЕСЕТНИЦА В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ“

На 13-ти август 2017 г. в храма Празнична света Литургия отслужи протоерей Емилиян Костадинов.

Днешното свето Евангелие ни среща с баща, чийто син бил обсебен от бяс. Той моли апостолите, които се оказват безсилни, а накрая възлага упованието си на Иисус. Когато Христос изгонва беса и излекува момчето, апостолите остават смаяни и питат защо те не са могли да направят същото. А Той им казва: ***“Поради вашето неверие; защото, истина ви казвам, ако имате вяра колкото синапово зърно, ще речете на тая планина: премести се от тука там, и тя ще се премести; и нищо няма да бъде за вас невъзможно. Тоя пък род не излиза, освен с молитва и пост”*** (ст. 20).

В своето слово отец Емилиян ни накара да размислим за това какво е вяра, доколко я имаме и как я употребяваме и ползваме; Да си дадем сметка: *„Колко сме вярващи? Колко сме напред във вярата? Къде сме? Защото, когато кажем на някой, че сме християни, ние го казваме в пълния смисъл на тази дума. Вярващи – хора, които се изповядват и причастяват – това означава християнин. Християнин не означава човек да има само кръщелно свидетелство, майка му и баща му да са християни. Тази вяра е мъртва вяра. Тази вяра, която ние повечето имаме в себе си и се смятаме за християни, не е вярата, която очаква нашият Спасител от нас.”*

Отец Емилиян призова да вярваме в Бог с безрезервна вяра: *„А това, че сме кръстени, че на Великден и Цветница ходим в черквата да запалим една свещичка, не ни прави християни, братя и сестри. Това е мъртва вяра. Това е вяра, която не помага. Вярата трябва да укрепва човека, да му дава сили да продължава да върви по нелекия път, който трябва да следва.”*